

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 1126/07
06.11.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Мирјане Грубић, Весне Поповић, Јасминке Станојевић и Љиљане Ивковић - Јовановић, чланова већа, у парници тужилаца: АА и други, чији је заједнички пуномоћник АБ, адвокат, АА1 и други, чији је заједнички пуномоћник АВ, адвокат, против тужених ДП "ББ" и "ВВ", чији је пуномоћник БВ, дипломирани правник, ради поништаја решења и уписа заложеног права, вредности спора 5.000.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Окружног суда у Зрењанину Гж. 1545/06 од 05.12.2006. године у седници одржаној 06.11.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Окружног суда у Зрењанину Гж. 1545/06 од 05.12.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Кикинди П. 232/05 од 12.04.2006. године одбијен је као неоснован тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се пониште решења од тог суда Ив. 1667/00 од 29.12.2000. године и Ив. 1711/02 од 19.07.2002. године, те да се наложи земљишно књижном одељењу истог суда односно РГЗ служби за катастар непокретности Кикинда да укњижи ништавост заложног права који је уписан у ЗК.УЛ. бр. аа КО ГГ, парцела бр. вв-изграђено грађевинско земљиште површине 31 ар, 59 м2, зграда фабрике изграђена на парцели бр. вв која се налази у ГГ, и на парцели бр. гг-изграђено грађевинско земљиште површине 20 ари 29 м2, са зградом фабрике саграђене на парцели бр. гг у улици ___ по решењу бр. Дн. 87/01 и Дн. 1489/2, што су тужени дужни трпети као и да тужиоцима солидарно плате трошкове судског поступка са законском каматом (став први изреке), те је одлучено да свака странка сноси своје трошкове (став други изреке).

Пресудом Окружног суда у Кикинди Гж. 1545/06 од 05.12.2006. године, жалба тужилаца је одбијена као неоснована, а првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 399. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 125/04) и нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда из тачке 12. истог става, на коју се ревизијом указује, јер побијана пресуда садржи јасне и потпуне разлоге о одлучним чињеницама које нису противуречне записницима о датим исказима и прибављеним исправа, а оцењени су и жалбени наводи од одлучног значаја.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су лица која су била и која су и даље запослена код туженог "ББ", а према коме имају потраживања по основу неисплаћених зарада и других примања. Тужено предузеће је носилац права коришћења на непокретностима уписаним у ЗК. УЛ. аа, КО ГГ и то на изграђеном грађевинском земљишту површине 31 ар 59 м2, на кп.бр. вв, на коме је изграђена зграда фабрике уписана као зк. тело под редним бројем II, а носилац је права коришћења и на неизграђеном грађевинском земљишту површине 20 ари 29 м2, на кп. бр. гг, на којој је изграђена зграда фабрике уписана као земљишно књижно тело под ___, с тим што се ове непокретности воде као друштвена својина. Тужено Предузеће "ББ", је, у својству корисника кредита, са туженом "ВВ", закључило уговоре о краткорочном кредиту и то од: 18.12.2000. године у износу од 6.375.000,00 динара, од 25.01.2002. године у износу од 6.285.509,00 динара, а од 25.05.2002. године (са анексом од истог датума) у износу од 442.935,07 ЕУР-а. Ради обезбеђења кредита у износу од 6.375.000,00 динара, тужени су постигли споразум, па је на њихов предлог Општински суд у Кикинди 29.12.2000. године донео решење Ив.1667/07, којим је одређено обезбеђење овог потраживања у корист повериоца - тужене банке и то на наведеним непокретностима дужника - туженог предузећа (кп.бр.вв и кп.бр.гг). На основу овог решења исти суд је донео и решење Дн.87/01 којим је извршен упис заложног права. Између тужених постигнут је и споразум о обезбеђењу потраживања по уговорима о кредиту за износе од 6.285.509,00 динара и 442.935,07 ЕУР-а, на основу ког је исти суд донео решење Ив. 1711/02 од 19.07.2002. године о обезбеђењу наведених потраживања укњижбом заложног права у корист повериоца - тужене банке на истим непокретностима дужника - туженог предузећа. Према Општинском суду у Кикинди П. 1489/02 од

непокретностима дужника – туженог предузећа. Решењем Општинског суда у Кикинди дн. 1409/02 од 06.08.2002. године извршен је упис овог права у земљишне књиге.

Предмет тужбеног захтева у овој правној ствари је поништај решења Општинског суда у Кикинди (Ив.1667/07 и Ив.1711/07), која су служила као основ за упис заложног права на непокретности у земљишној књизи, те да се правне последице тог поништаја спроведу у земљишној књизи, што су тужени дужни признати и трпети.

Међутим, у посебној парници се не може захтевати утврђење неистинитости (ништавости) судске одлуке донете у другом судском поступку (парничном, извршном, стечајном ...). Ово из разлога што се у судском поступку не може подвргнути преиспитивању правилност правне диспозиције садржане у другој судској одлуци. Њен правни садржај, било да је деклараторан, кондемпнаторан или конститутиван, могао би се довести у питање само по правилима процесног права, која важе за поступак у коме је та одлука донета и то по правилу, коришћењем ванредних правних средстава против правноснажне судске одлуке.

У конкретном случају, судским решењима, чији се поништај тражи одређено је обезбеђење потраживања тужене банке, укњижбом заложног права на непокретности дужника – туженог предузећа. Заложно право, као стварно право на непокретности, које је настало на основу правног посла или судске одлуке стиче се уписом у земљишну књигу. Међутим, заложно право је споредно (акцесорно) право, односно зависи од главног – права потраживања. То значи да када тражбина, која је обезбеђења заложном ствари (непокретношћу) буде измирена, престаје и право залог, односно заложно право конституисано за обезбеђење потраживања насталог из ништавог правног посла, не може постојати. При том, суд приликом укњижбе или предбележбе неког права, дозвољеност цени на основу облика и врсте исправе прописане за упис стицања или преиначења траженог стварног права, уз то водећи рачуна само о видљивим недостацима које слабе њихову веродостојност (параграф 26 и 27. став 1. Закона о земљишним књигама ("Службене новине Краљевине Југославије број 146-LIII и 281-XC из 1931. године, који се примењују на основу члана 4. Закона о неважности правних прописа донетих пре 06. априла 1941. године и за време непријатељске окупације – "Службени лист ФНРЈ" бр. 86/46 ... 96/47).

Како у конкретном случају, тужбом није тражен поништај уговора о краткорочном кредиту закључених између тужених, који су били основ за стицање стварног (заложног) права, већ поништај судских одлука (решења о извршењу), то је правилно побијаном одлуком тужбени захтев одбијен као неоснован.

На основу члана 405. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Председник већа-судија

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

BC